

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220202000
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8220202000.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina v právnej veci žalobcu: B. Z. C., Q. A. A., F. XX. G. XX, A. L., právne zastúpeného: JUDr. Viera Komanová, advokátka, so sídlom, ul. 17. novembra 31, Stará Ľubovňa proti žalovanému: Y. C., G.. XX.XX.XXXX, K. W. XX, o zaplatenie 1.157, 96 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 8C/41/2020 - 75 zo dňa 21.12.2021 v spojení s opravným uznesením č. k. 8C/41/2020 - 90 zo dňa 02.11.2022, takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol, tak že konanie v časti o zaplatenie sumy 1.157,96 eura zastavil (I. výrok), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 66,78 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (II. výrok) a žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok).

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.157,96 eura z titulu neuhradených trov právneho zastúpenia, keďže ako obhajca prevzal dňa 04.10.2012 obhajobu žalovaného v trestnej veci vedenej Okresným súdom Bardejov pod sp.zn. 1T/22/2012. Konečné vyúčtovanie trov právneho zastúpenia bolo žalovanému zaslané doporučene dňa 04.12.2019, avšak žalovaný túto sumu neuhradil.

3. Prvoinštančný súd v konaní zistil, že žalobca zastupoval žalovaného v trestnom konaní ako zvolený obhajca. Po právoplatnom skončení trestného konania vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie trov obhajoby v sume 1.157,96 eur a predložil mu konečné vyúčtovanie. Žalovaný na výzvu žalobcu túto sumu nezaplatil, a preto žalobca podal v tejto veci žalobu.. Svoje rozhodnutie prvoinštančný súd odôvodnil ust. § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1 - 4, § 12 ods. 3 písm. a), § 14 ods. 1 písm. a), b), c), § 15, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb č. 655/2004 Z.z. § 563, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, § 145 ods. 2, § 295 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP).

4. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie pripojením trestného spisu a zistil, že žalobca vykonal úkony obhajoby tak, ako ich žalovanému vyúčtoval. Uviedol, že porady konané dňa 27.01.2015, 15.04.2015 a 08.06.2016 boli vykonané z dôvodu konania hlavných pojednávaní s tým, že predtým bolo potrebné

riešiť otázky obhajoby a bez informácií od žalovaného žalobca nemohol poznať skutkový stav. Námietku žalovaného spočívajúcu v tom, že nebol pred podaním žaloby osobitne vyzvaný na zaplatenie žalovanej sumy, považoval súd prvej inštancie za právne bezvýznamnú, keďže žalovanému bola doručená výzva na zaplatenie zo dňa 28.11.2019. V súvislosti s tvrdením žalovaného, že žalobca sa nezúčastnil úkonov obhajoby, prvoinštančný súd uviedol, že v konaní mal za preukázané, že týchto úkonov (09.01.2013, 26.01.2015 a 02.09.2016) sa zúčastnil advokátsky koncipient žalobcu. O tejto skutočnosti bol žalovaný vyzvaný a vyslovene súhlasil s tým, aby v prípade nemožnosti zastúpenia žalobcom, bude zastúpený jeho advokátskym koncipientom. Prvoinštančný súd považoval za nedôvodnú taktiež námietku žalovaného ohľadom zastúpenia žalobcu v tomto konaní advokátkou, ktorá je jeho manželkou, keďže zastúpenie v konaní je slobodnou voľbou a nie je vylúčené, aby stranu v spore zastupoval ako právny zástupca jeho rodinný príslušník. Žalobca si so žalovaným nedohodol zmluvnú odmenu, ale vyúčtovanie realizoval podľa vyhlášky. Vzhľadom na to, že žalovaný po podaní žaloby žalovanú istinu zaplatil, súd v tejto časti konanie zastavil a žalobcovi priznal kapitalizovaný úrok z omeškania za obdobie od 11.12.2019 do 03.02.2021, čo predstavuje sumu 66,78 eur.

O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 262 ods. 1, s použitím § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Poukázal na to, že zastúpenie nie je možné proti vôli klienta. Uviedol, že on nič nepodpísal a bol prekvapený a sklamaný na hlavnom pojednávaní z neprítomnosti žalobcu. Žalovaný citoval práva a povinnosti advokáta vyplývajúce zo zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii. Uviedol, že advokát klienta žiadnym spôsobom nezavádza a vo svoj prospech nepredražuje služby, ktoré poskytuje klientovi. Poukázal na to, že zásluhu na oslobodení spod obžaloby má sudca, ktorý iniciatívne vykonával dôkazy výsluchom svedkov a znalcov. Uviedol, že na prvom mieste u žalobcu boli peniaze, o čom svedčí napr. lístok, ktorý mu žalobca dal z dôvodu, aby mu zaplatil sumu 500,- eur, pričom túto sumu vyúčtoval až na základe jeho vyzvania. Podľa názoru žalovaného mu žalobca obhajobou v trestnom konaní spôsobil finančnú škodu navyšenú o nezákonné vyčíslenie odmien advokáta, ktoré nie sú vyčíslené v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. Žalovaný vyjadril názor, že každý má niesť následky svojho správania. Odvolanie odôvodňuje tým, že neboli splnené jeho procesné podmienky v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Jeho písomné vyjadrenia v konaní neboli akceptované, konanie má inú vadu, na ktorú upozorňoval vo svojom vyjadrení k doručenej žalobe a má to za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci potrebného na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré žalovaný nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Poukázal na to, že v trestnom konaní vždy tvrdil, že sa cíti byť nevinný a že nie je dlžníkom svojho advokáta, lebo preukázateľne zaplatil aj to, na čo nemá advokát morálny a právny nárok. Preto s prihliadnutím na doterajšie dokazovanie považuje napadnutý rozsudok za nezákonný a nespravodlivý.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) subjektom k tomu oprávneným (§ 359 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 28.09.2022 (§ 219 ods. 3 CSP). Zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne. Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav, správne aplikoval právny predpis, ktorý aj správne vyložil. Na dôvody uvedené v rozsudku prvoinštančného súdu odvolací súd v celom rozsahu odkazuje (§ 382 ods. 2 CSP). Odvolací súd navyiac, vzhľadom na odvolacie námietky žalovaného k veci udáva:

7. Žalovaný dňa 03.02.2021 uhradil istinu žalovanej sumy vo výške 1.157,96 eura a podaním zo dňa 02.02.2021, ktoré bolo prvoinštančnému súdu doručené dňa 11.02.2021, sa vyjadril k žalobe. Po zaplatení žalovanej istiny zobral žalobca v tejto časti žalobu späť. Keďže došlo k späťvzatiu žaloby ešte pred prvým pojednávaním, nebol potrebný súhlas žalovaného na späťvzatie žaloby. Za tejto situácie ostalo predmetom konania iba príslušenstvo pohľadávky, t. j. úrok z omeškania v celkovej výške 66,78 eur, čo predstavuje 5 % ročný úrok z omeškania za obdobie od 11.12.2019 do 03.02.2021, kedy žalovaný žalobcovi uhradil istinu. V odvolaní voči rozsudku prvoinštančného súdu žalovaný namietal skutočnosti, ktoré boli vykonaným dokazovaním vyvrátené a navyše tieto skutočnosti nie je potrebné ani skúmať,

keďže žalobca na základe zaplataenia žalovanej istiny zobral žalobu v tejto časti späť. Žalobca napadol rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda aj vo vzťahu k výroku II., ktorým bol priznaný kapitalizovaný úrok z omeškania, aj keď odvolanie voči tomuto výroku bližšie nešpecifikoval.

8. Odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ mal žalovaný výhrady voči vyúčtovaniu trov právneho zastúpenia, tak žalovanú sumu nemal uhradiť, resp. mal uhradiť iba časť žalovanej sumy, ktorú považoval, podľa jeho názoru, za oprávnenú, nakoľko zaplatením žalovanej sumy pred prvým pojednávaním sa sám zbavil možnosti preskúmania všetkých ním namietaných skutočností, keďže v časti istiny došlo k späťvzatiu žaloby. Napriek tomu však súd prvej inštancie preskúmal jeho námietky a dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

9. Vzhľadom na uvedené, súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav prejednávanej veci a vec aj správne právne posúdil. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

Prvoinštančný súd rozhodol správne aj o trovách konania strán sporu, a to podľa úspechu v prejednávanej veci, čo je v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP. Podľa citovaného zákonného ustanovenia zohľadnil úspech strany v spore v prejednávanej veci, teda priznal úspešnému žalobcovi nárok náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca plne úspešnou stranou konania, preto mu patrí nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP prvoinštančným súdom samostatným uznesením.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).